

Försäkringskassans handläggning av en begäran om inhibition av ett beslut som inte kunde överklagas (avslag på en begäran om anstånd)

Anmälan

I en anmälan, som kom in till JO den 21 april 2006, klagade S.G. genom sitt ombud L.S. – såvitt återges i detta referat – på att Försäkringskassan i ett ärende om sjukpenning inte hade svarat på hans begäran om inhibition i samband med ett överklagande av kassans beslut att inte medge ett begärt anstånd.

Försäkringskassan yttrade sig efter remiss. S.G. kommenterade remissvaret.

I sitt beslut den 11 oktober 2007 konstaterade *JO Nordenfelt* i bedömningsdelen, såvitt här är av intresse, bl.a. att ett beslut att inte bevilja ett begärt anstånd inte kan överklagas särskilt. Därefter anförde hon, vad gäller frågan om det inhibitionsyrkande som S.G. hade framställt, följande.

I strid med vad som (...) är möjligt överklagade S.G., i skrivelse som inkom den 23 februari 2006, kassans beslut att vägra honom anstånd. Han begärde samtidigt att beslutet skulle inhiberas. Skrivelsen gavs ursprungligen in till länsrätten som lämnade över den till kassan. Försäkringskassan vidtog över huvud taget inte någon åtgärd i anledning av skrivelsen i fråga.

Försäkringskassan kan förordna att ett beslut inte skall gälla i avvaktan på att det vinner laga kraft (20 kap. 13 § sista stycket AFL). Ett sådant förordnande skall göras i själva beslutet. Försäkringskassan kan däremot inte förordna att ett beslut, som begärs omprövat, inte skall verkställas i avvaktan på kassans beslut efter omprövning. Om den försäkrade framställer ett sådant yrkande är det emellertid särskilt viktigt att omprövningen görs så skyndsamt som möjligt. I förevarande fall rörde emellertid inhibitionsyrkandet ett icke överklagbart beslut. Det ligger i sakens natur att ett beslut som inte kan överklagas inte heller kan inhiberas. Försäkringskassan skulle inte, som anføres i remissvaret, ha överlämnat S.G:s begäran om inhibition till länsrätten. Försäkringskassan skulle i stället själv ha avvisat den överklagandeskrivelse som inkom den 23 februari 2006 i dess helhet. Försäkringskassans agerande i denna fråga visar på bristande förvaltningsrättsliga kunskaper och måste kritiseras.

